

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 30589/2023
19.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Надежде Видић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милутин Димитријевић, адвокат из ..., против тужених Јавног стамбеног предузећа „Крагујевац“ из Крагујевца и Града Крагујевца, чији је заједнички пуномоћник Градско правобранилаштво Града Крагујевца, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 3039/22 од 11.07.2023. године, у седници одржаној 19.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 3039/22 од 11.07.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 3039/22 од 11.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 10149/20 од 29.07.2021. године, ставом првим изреке, Основни суд у Крагујевцу огласио се апсолутно ненадлежним за поступање по тужби тужиоца против туженог Јавног стамбеног предузећа „Крагујевац“ у делу захтева у коме је тужилац тражио да се утврди ништавост става 1. Одлуке Надзорног одбора Јавног стамбеног предузећа „Крагујевац“ број 02-1078 од 20.03.2014. године који прописује: „у поднаслову у тачки 1. и у образложењу Одлуке Надзорног одбора ЈСП „Крагујевац“ број 02-3403-2 од 06.12.2013. године, израз осталих трошкова брише се и замењује изразом накнаде за вођење матичне евиденције корисника услуга“, укидају се све спроведене радње у том делу, па се тужба тужиоца у овом делу одбацује. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезани тужени да тужиоцу солидарно исплате на име накнаде штете по основу незаконито наплаћене накнаде за вођење матичне евиденције износ од по 49,00 динара за сваки месец посебно почев од 01.09.2017. године закључно са 30.06.2020. године са законском затезном каматом на сваки износ појединачно почев од 15. у месецу за претходни месец па до коначне исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе Јавно стамбено предузеће „Крагујевац“ да тужиоцу исплати износ од 49,00 динара за сваки месец посебно од 01.01.2017. године закључно са 30.08.2017. године са законском затезном каматом на сваки износ

појединачно почев од 15. у месецу за претходни месец до коначне исплате, као неоснован. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 3039/22 од 11.07.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П 10149/20 од 29.07.2021. године у ставовима првом, трећем и четвртном изреке.

Против пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Законски заступник тужених је поднео одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењује одредба овог закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је одлука о надлежности суда и одлука о трошковима парничног поступка. Одлуку о одбачају тужбе суд је донео применом одредбе члана 16. у вези члана 294. став 1. тачка 1. Закона о парничном поступку, а погрешна примена одредби процесног закона представља битну повреду одредаба парничног поступка што није разлог за изјављивање посебне ревизије на основу одредбе члана 404. став 1. истог закона. Одлуку о трошковима парничног поступка суд доноси на основу успеха парничних странака и предузетих радњи у поступку у сваком конкретном предмету, применом процесног закона, а неправилна примена процесног закона представља битну повреду одредаба парничног поступка која није разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужиоца на основу одредбе члана 410. став 2. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по

средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. истог закона.

У погледу одлуке о трошковима поступка, одредбом члана 28. Закона о парничном поступку прописано је да ако за утврђење стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у том закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да тужилац ревизијом побија одлуку о трошковима поступка која не представља решење против кога се ревизија може да изјави, у смислу одредбе члана 420. Закона о парничном поступку, и да је ово спор мале вредности у ком ревизија није дозвољена по одредби члана 479. став 6. истог закона, то ревизија изјављена против ове врсте одлуке, није дозвољена.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић